

N:o 39.

Af herr **S. M. Olsson**, om ändrad lydelse af 57 § i kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Med åberopande af de motiv, som i min vid senaste riksdag väckta motion n:o 109 inom Andra Kammaren äro anförda, hvilken lär af lagutskottet undergått förberedande behandling och tillstyrkande, men icke hann af Riksdagen afgöras, vågar jag ånyo vördsamt föreslå,

att 57 § sista mom. af kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 får följande förändrade lydelse:

Jordegare eller boställsinnehafvare, som åt landbo eller arrendator upplåtit jord eller boställe, är från erläggande af kommunalutskylder därför befriad, enär dessa utskylder enligt 1 mom. i denna paragraf skola af brukaren erläggas; saknar arrendator eller landbo tillgång till kommunalutskyldernas erläggande, åligger egaren att de samma betala.

Om remiss till lagutskottet anhålles vördsamt, med anhållan, att utskottet täcktes föreslå de redaktionsförändringar, som anses nödvändiga, på det att motionens syftemål måtte vinnas.

Stockholm den 12 maj 1887.

S. M. Olsson.